

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
© The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Mifsud v. Malta - [62257/15](#)

Hotărârea din 29.1.2019 [Secția a III-a]

Articolul 8

Articolul 8-1

Respectarea vieții private

Ordin de a prezenta probe genetice în contextul procedurilor privind stabilirea paternității: *nicio încălcare*

În fapt – Reclamantul s-a plâns că dreptul maltez prevedea prezentarea unor probe generice în cadrul procedurilor de stabilire a paternității, și că un asemenea ordin a fost impus contrar voinței sale.

În drept – Articolul 8: Testul ADN reprezenta metoda științifică disponibilă pentru stabilirea precisă a paternității asupra unui copil, iar valoarea sa probatorie depășea în mod substanțial orice altă probă prezentată de către părți în dovedirea sau infirmarea paternității biologice. Acest fapt nu submina, în sine, drepturile părților la proceduri; ceea ce era important era ca acestora să li se ofere posibilitatea să participe personal la procedurile de judecată. În domeniul penal, articolul 8 nu interzicea, ca atare, recurgerea la o procedură medicală, contrar voinței unui suspect sau contrar voinței unui martor, pentru a fi obținute probe. Ceea ce avea o importanță covârșitoare era ca măsura să fie conformă cu exigențele relevante ale Convenției. Așadar, asemenea metode, inclusiv în domeniul civil, nu era contrare, în sine, preeminenței dreptului și justiției naturale. La stabilirea conformității măsurii cu exigențele relevante ale Convenției, scopul legitim avea o importanță deosebită. În cazul reclamantului, acțiunea imputată urmărise să realizeze obligațiile pozitive ale statului în baza articolului 8 *vis-à-vis* de presupusa fiică a reclamantului.

Pe hârtie, măsura părea a fi obligatorie; totuși, Curtea nu a fost convinsă că, în practică, tribunalele puteau dispune efectuarea unui asemenea test fără să țină cont de considerente ca, de exemplu, faptul că exista un caz *prima facie*. În mod similar, odată dispus ordinul, persoana vizată îl putea contesta. În cazul reclamantului, tribunalul civil s-a abținut de la a dispune testul, atunci când i s-a solicitat s-o facă. În schimb, a avut loc o ședință de judecată în care s-au examinat obiecțiile reclamantului în această privință. După audierea pledoariilor, acesta a considerat că îngrijorările reclamantului nu erau nici frivole, nici șicanatoare, și a supus îngrijorările reclamantului judecății jurisdicțiilor constituționale, care au procedat, în două instanțe, la evaluarea intereselor în discuție. Acestea au constatat că interesele presupusei fiice a reclamantului privind stabilirea identității tatălui ei cântăreau mai mult decât cele ale reclamantului, în circumstanțele cazului. Nu a existat nimic arbitrar în acele hotărâri, care au fost pronunțate în lumina jurisprudenței Curții. Efectuarea testului a fost dispusă după ce s-au încheiat procedurile din fața jurisdicțiilor constituționale inițiate la cererea reclamantului. Aceasta a reprezentat o cale deschisă pentru reclamant, de care acesta s-a folosit în deplină cunoștință a drepturilor sale procedurale și a garanțiilor disponibile la nivel național. Nu s-a putut spune că procedura nu a servit scopul examinării intereselor în discuție și stabilirii unei presupuse încălcări a drepturilor reclamantului în baza articolului 8 prin dispunerea testului. Prin urmare, ordinul de efectuare a testului nu a fost dispus pe baza caracterului său obligatoriu.

Privit ca întreg, procesul de luare a deciziilor a fost unul corect și i-a acordat reclamantului protecția cerută de interesele sale garantate de articolul 8. Dispunând supunerea reclamantului unui test ADN, tribunalele naționale au asigurat un echilibru corect între interesele presupusei fiice a reclamantului privind stabilirea identității tatălui ei și cele ale reclamantului de a nu fi supus unui test ADN, după ce au efectuat exercițiul de punere în balanță cerut al intereselor în discuție, în cadrul procedurilor

judiciare în care reclamantul a participat, fiind reprezentat de către un avocat ales și în care drepturile sale la apărare au fost respectate deopotrivă cu cele ale părții adverse.

Concluzie: nicio încălcare (unanimitate).

(Vezi și *Mikulić v. Croația*, [53176/99](#), 7 februarie 2002, [Nota informativă 39](#); și *Tsvetelin Petkov v. Bulgaria*, [2641/06](#), 15 iulie 2014, [Nota informativă 176](#))